HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מתני' כל שאר בשר שהוא בלא יבא. כל קורבה שהיא בלמו ומפי' אין בה כרת כגון מוסת מביו וכרבי יהודה דהויא בלמו ללא יגלה[ב] ומחמת קורבה[ג] כגון מוסת מלומתו דהוי בלמ יבמה[ד] והוי ללמו דקורבה בלמ כרת: **כל שחייבין עליו כרת.** מביל בלמו ומפי' לא הוי ממזר: [ה]**לקייס דברי רבי יהושע.** לא היה כתוב במגלה בלמ לריעתא קמי למר כ"ש בן עזאי לקיים דברי ר' יהושע כו': **מאחת אים. וחייבי מיתות כו': גמ' ובמיב לא יבא ממזר.** ומפרש ליה לא יגלה: ר' יהושה ובנן בפרק נושאין על המוסה (לקמן דף פ.): **ורבי סימאי.** בכתובות (דף כט:) וקידושין (דף סח. מן הכל היה עומה כ"ע ממזרים חוץ מלמלמה לכ"ג שעומה חללין ולא ממזרי'. מדקאמר חוץ מלמלמה מלמע לפי' חייבי לאוין שלא מחמת קורבה מרבה כגון מחזיר גרושתו מעיקרא וכגון נתינה לישראל דקיימא בלא מתחתן בם (דבריס ז) ומשבעה חומות הוא וכגון עמוני שנשא בת ישראל ניניו ממזרים: **חייבי עשה.** מלרי לו לדומי קומס ג' דוחות דכתיב (דבריס כג) דור שלישי יבא להס ולא שני ולמו הבא מכלל עשה עשה. והא דר' יצחב נמי בכתובות (שם) בוחו וגזות על עקיבא בן יוסף שהיה חומר כל שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר: **סבר לה כרבנן.** דפליגי מלרבי יהודה בוחמין על המוסה (לקמן דף פ.) ואמרי הכי לא יגלה כלך אביו בשמרת יבם של שאין לו ביאה בישראל הולד ממזר ולמ"ד חייבי לאוין דלאו בכלל כרת הוי ממזר ולמ"ד חייבי עשה הוי ממזר מחייבי כריתות: ס"ג **ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגלה.** כלומר אי בשמרת יבם של אביו משמעי לכתוב לא יגלה בלמוסת אביו משמעי לכתוב לא יגלה כלך אביו לחודיה ולמשמעינן דיבם ממזר מחייבי כריתות: ס"ג **ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגלה.** כלומר אי בשמרת יבם של אביו משמעי לכתוב לא יגלה בלמוסת אביו משמעי לכתוב לא יגלה כלך אביו לחודיה ולמשמעינן דיבם ממזר מחייבי כריתות: **שמעון התימני אומר כו' והלכה כדבריו.** מע"ג לחין למדין הלכה מפי גמרא (ג) הכא הלכתא כוותיה דשמעתא דפרק המומר (קדושין דף סו: ושם) גרסה עיקר דכהאי גוונא קרי הלכתא פסיקתא בגמרא קמע (ד' קב.) ובמסכת ע"ז (דף ז: ושם) בהסיק דכל המשנה ידו על התחתונה ולעיל בפ' קמע (דף יב. ושם) אמר פשיטא ני מייבי לאוין כתריס ניניהו ובפרק ני (לעיל כג.) קאמר רב פפא מסתברא מייבי לאוין דכתיב בהו קידושין ולעיל בפרק המזיר (דף מה.) פסקינן דעובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר וכמה ממולמי לחייבי בתרי גרושתו ולר"ע לא משכחת לה גרה לחין קידושין תופסין בחייבי לאוין וכרבי יהושע נמי יש להוכיח מלא ק"ל כוותיה דאמר לעיל (שם:) ומניחם לא למדוה מלא משכח אב לכולי עלמא ולעיל בריש פירקין (דף מ.) קאמר רמב"ע דהלכתא כוותיה דחין ממזר מפקפ משמע דהוי ממזר משכח לה ולעיל (ד' מ:) אמר רב טובי בר קיסנא הבא על ברת חלומתו הולד ממזר ואפילו רבי יוחנן לא פליג אלא משום דלרה בחלוצה בלאו (א): **רבי יהושע אומר כל שחייבין עליו כו'.** מגיהים ר' יהודה בחקוס רבי יהושע דבפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עד:) גבי כל החקוקין לגא בקהל מותרים לגא זה בזה ור' יהודה אוסר ומפרש עלה דר' יהודה סבר דממזר מחלומו לא הוי ממזר אלא מחייבי כריתות וסמיך ליה לא יבא ממזר אלמא מחייבי כריתות הוי ממזר ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגלה לא יקח [ו](ולא יגלה) למה לי אלא לאו הכי קאמר מלא יקח עד לא יגלה הוי ממזר [ז]אמר אביי הכל מודים בבא על הנדה ועל כרתי מייבי כריתות לרבנן דחייבי לאוין לאו בכלל כרת הוא ולא מיחייב עלייהו אלא מלקות ומפרש טעמא דכתיב (ויקרא יח) [ח]כל השוכב עם אשת אביו ערות אביך גלית ואפילו בשוגג ומוקמינן לה בשכב זכר ומשמע דאפילו בשוגג ולא בעי מזיד ומפרש בגמ' דמיירי בשוגג דלא ידע שהיא אשת אביו ומזיד לא בעי דכתיב לא תגלה ערות אביך ומשמע אפילו ידע שהיא אשתו ומיהו קשיא לי לאהאי פירוש דהא בפרק הזורק תנן בתרתי בבי דיש ממזר מיבמה דתנן התם כל ערוה שאמרו צרותיהן מותרות וכו' הכונס

מתני' איזהו [ט]ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר"ע [י]שמעון התימני אומר [יא]כל שחייבים עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו ורבי יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין אמר [יב]רבי שמעון בן עזאי מצאתי מגלת יוחסין בירושלים וכתוב בה איש פלוני ממזר מאשת איש לקיים דברי רבי יהושע [יג]אשתו שמתה מותר באחותה גרשה ומתה מותר באחותה נשאת לאחר ומתה מותר באחותה [יד]יבמתו שמתה מותר באחותה חלץ לה ומתה מותר באחותה נשאת לאחר ומתה מותר באחותה: **גמ'** מ"ט דרבי עקיבא דכתיב [1]לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו [ו]כנף שראה אביו לא יגלה וסבר לה כר' יהודה דאמר באנוסת אביו הכתוב מדבר דהויא לה חייבי לאוין וסמיך ליה [2]לא יבא ממזר בקהל ה' אלמא מהני הוי ממזר [ז]ולרבי סימאי דמרבה שאר חייבי לאוין דלאו דשאר ולרבי ישבב דמרבה אפילו חייבי עשה נפקא להו מולא ושמעון התימני סבר לה כרבנן דאמרי בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר דהויא לה חייבי כריתות וסמיך ליה לא יבא ממזר אלמא מחייבי כריתות הוי ממזר ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגלה לא יקח [ח](ולא יגלה) למה לי אלא לאו הכי קאמר מלא יקח עד לא יגלה הוי ממזר [ט]אמר אביי הכל מודים בבא על הנדה ועל כרתי מייבי כריתות לרבנן דחייבי לאוין לאו בכלל כרת הוא ולא מיחייב עלייהו אלא מלקות ומפרש טעמא דכתיב לא תגלה ערות אביך ומשמע אפילו ידע שהיא אשת אביו ומזיד לא בעי דכתיב לא תגלה ערות אביך ומשמע אפילו ידע שהיא אשתו ומיהו קשיא לי לאהאי פירוש דהא בפרק הזורק תנן בתרתי בבי דיש ממזר מיבמה דתנן התם כל ערוה שאמרו צרותיהן מותרות וכו' הכונס

וכתיב לא יבא ממזר. ומ"ת והא מפסיק קרא דלא יבא פעול דכל בניתים וי"ל דכיון דלמו בני בניס ניהו ולא שייך מיניייהו ממזר שמעינן דיש ממזר מחייבי כריתות לרבנן מו מחייבי לאוין דלא יגלה ופי' דמלא יגלה למודיה **לכתוב** רחמנא או לא יקח או לא יגלה. בקונטרס גרס לכתוב רחמנא לא יגלה ופי' דמלא יגלה למודיה דלא יבא ממזר עליה קאי דמיניה הוה לרבי ממזר מחייבי מיתות ד"ל הוה מבל מלא יגלה לא קאי ובין לא יקח עד לא יגלה ניינו שלא מן הכתובה בין לא יקח ללא יגלה וקשה מדלא שמוסק הספריס ועוד דבין לא יקח עד לא יגלה לא משמע כפירושו דקאי על שלא מן הכתובה בינתים ועוד למאי כתב לא יגלה גבי ממזרות ועוד בחייבי מיתות דקילי כמו שלא מיס מנ"ל דהוי ממזר ועוד לדליף ר' יהושע שלא חייבי כריתות מהיקשא דר' יוסי ומלקה הספריס דגרסי לכתוב רחמנא או לא יקח או לא יגלה למלא יקח נמי שמעינן כריתות דהא דומיא דשלא מן הכתובה דהא בהא תליא כדפיר. לעיל (ד' מד: ד"ה עשאה) או מהיקשא דרבי יוסי למלא יגלה להיינו חייבי כריתות הוי ממזר ולמ"ד חייבי לאוין ובפרק עשרה יוחסין (דף עה:) גבי ממזר מפלוני ועוד מי קאי הכל מודים למ"ד עקיבא דר' (לעיל ד' יב.) דלמר ר' שלעזר מע"פ שנאלקו ב"ש וב"ה בגרות מודים שאין ממזר שלא מן הכתובה מביאה לשון חנא כדאמר בבי דיש מביאה לשון חנא דאמר בפרק האשה רבה שאסור בממזרת. אלמא אינו ממזר אלא מדרבנן אלא לאו ממזר דקאמר שאסור בבת ישראל והכי איתא בפרק האשה רבה שאסור בממזרת. אלמא אינו ממזר אלא מדרבנן אלא לאו ממזר מדרבנן הוא דאמרי בינתים ג' שיך לעיל מ"ו ע"ב. ג) מוכי ל"ל וים מפרשים דהיינו טעמא וכו' שאין בו איסור כלל. אלא משמע דבין לרבנן בין לר"ע הוי ממזר מדרבנן ע"י נשואין שמא יאמרו גרש זה ונשא זה אבל ע"י זנות אינו ממזר אפי' מדרבנן והא דאמרי' בשומרת יבם שאין הולד ממזר פרש"י משום דכתיב לא תהיה אלמא יש בה הויה ואע"ג דכתיב נמי ואשה אל אחותה לא תקח ולא יקח איש את אשת אביו דמשמע דאית ביה קיחה ובמסכת קדושין פ' האומר יליפנן מהני תרי קראי דלא תפסי בה קדושין לא דמי לא יקח ללא תהיה. ומיהו קשיא לי להאי פירוש דהא בפרק הזורק תנן בתרתי בבי דיש ממזר מיבמה דתנן התם כל ערוה שאמרו צרותיהן מותרות וכו' הכונס

ג) נראה ל"ל ומשמע דמן המשולשין הוי ממזר מדרבנן ול"ה ומפי' למשמעו המימני. ד) מתניס כה לחמור על בעמוד ג' שיך לעיל מ"ו ע"ב. ג) מוכי ל"ל וים מפרשים דהיינו טעמא וכו' שאין בו איסור כלל ולא נהירא ללא משמע דבין לרבנן וכו'.

מסורת הש"ס

ב) קדושין עד: לעיל מד. [לקמן פה:]. ג) [לעיל מד.]. ד) [ע' בפי' הרב מבכיטורא ריש פ"ד דשבועות]. ה) [לעיל ח: יח.]. ו) לעיל ד. [לקמן נ:]. ז) [כתובות כט: קידושין סד. סח.]. ח) ע"ל מ"ו. ט) [קדושין סח. ע"ש]. י) [דבריס כג]. יא) [דבריס כה]. יב) [ויקרא יח]. יג) [כתובות ג: ד"ה אשתו]. יד) [דבריס כד:]. טו) ויקרא יח: ז.

תורה אור השלם

1. לֹא יִקַּח אִישׁ אֶת אֵשֶׁת אָבִיו וְלֹא יְגַלֶּה כְּנַף אָבִיו: דברים כג א
2. לֹא יָבֹא מַמְזֵר בִּקְהַל יְיָ גַּם דּוֹר עֲשִׂירִי לֹא יָבֹא לוֹ בִּקְהַל יְיָ: דברים כג ג

גליון הש"ס

תום' ד"ה לכתוב רחמנא וכו' ולפיר"י צ"ל וכו'. וכפיר"י ל"ל כ"ל:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כל שאר וכו' וממנה קורבה דאביו וכגון נוסף: (ב) ד"ה לא יקח וכו' דמחייבי מיתות הוא אבל אלא יגלה: (ג) תום' ד"ה שמעון וכו' מפי גמרא. ל"ב בפרק יש נוחלין דף קל ע"ב: (ד) ד"ה לכתוב וכו' דפרקין קמא דקבר כרבי יהודה. ל"ב ע"ל דף י' בתוספות ד"ה לרבי יהודה:

מוסף רש"י

כל שאר בשר שהוא בלא יבא. מע"פ שאינו בלא יגלה הולד ממזר (קדושין עד:). כל שחייבין עליו כרת. שמיעין על אותה ביאה כרת בידי שמים (שם). הכל מודים. שמעון התימני למד יש ממזר מחייבי כריתות מודה בבא על הנדה, ור' עקיבא למד יש ממזר מחייבי לאוין מודה בבא על הסוטה (קדושין סח).

תום' חד מקמאי

הכל מודים בבא על הנדה ועל הסוטה ועל שומרת יבם שאין הולד ממזר הא יבם האמר הבא על הסוטה דאין הולד ממזר ה"מ דרך זנות א"נ מדאורייתא אבל דרך נישואין הולד ממזר מדרבנן. וזו היא ששינוי האשה שהלך בעלה למד"ה וא"כ מת בעלך ואח"כ בא בעלה תצא מזה ומזה והולד ממזר מזה [ומזה]. פירוש משני דאוריי' ומראשון דרבנן משום קנאה שמא יאמרו גרש זה ונשא זה וה"מ אסור במזדמת שאין ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה. ומאי ממזר דקאמר שאסור בבת ישראל והכי איתא בפרק האשה רבה שאסור בממזרת. אלמא אינו ממזר אלא מדרבנן אלא לאו ממזר מדרבנן הוא דאמרי הכל הוי ממזר מחייבי כריתות אפי' לר"ש התימני דאמר לעיל דף י' ב' שחייבין עליו כרת. ג) הא דאתמר לעיל לענין טבילה איתמר כתב הראב"ד פי' לענין טבילה שהוא צריך טבילה אעפ"י שטבל כבר לשם עבדות כמו א מיי' פט"ו מהל' איסורי ביאה הל' ג סמג לאוין קח טושו"ע אה"ע סימן ד סעיף יג: קנ ב מיי' שם פ"ל הל' ט סמג לאוין שם טושו"ע שם סי' טו סעיף ח:

תוספות ישנים

א) ועוד ליה דלמר כי נמנן (בקדושין ע"ו) גבי כותי ממזר מלמותו וממזר מלמע שים נתערבו כהם מלמע שים ממזר מלמותו דהוי חייבי כריתות וים לומות להחם קלי מלינא לר' מלעזר ולר' מלעזר אין לוקה דהא ולא היו אלו אבר מים ממזר מחייבי כריתות כדלמרי' לעיל (ד.). ל"ל מלעזר מע"פ שנאלקו ב"ש וב"ה בגרות מודים שאין ממזר מלא ממי שאיסורו איסור ערוה ועונש כרת.

תום' חד מקמאי (המשך) אבל לקבל עליו עול מצות א"צ שכבר קבל עליו מתחלה מדעתו הלכך משחררין אותו בע"כ אבל מתחלה אין מטבילין אותו לשם עבדות אא"כ קבל מדעתו לשום עבדות חוזר ומשחררו אח"כ בע"כ ומ"מ אין צריך ג' לטבילת שחרור מדאמרי' בקדושין פ' האומר כל שבידו לאו כמחוסר מעשה דמי ואמר' התם גר נמי לאו בינו [לבינו] הוא דאמרי' א"ר יוחנן גר צריך ג' ואקשי' אלא מעתה הנותן פרוטה לשפחתו וא"ל הרי את מקודשת לאחר שאשתחררין שבידו הוא ה"נ דהוו קדושין ש"מ דגבי משוחררת לא בעינא ג' ע"ג ג) ר"ל דהיינו טעמא (דאין) [דהוי] ממזר מראשון (אלא) מדרבנן שנשאה ע"פ ב"ד וכיון דאם ניזנתה ברצון הוי ממזר מדאורייתא לכ"ע אם בא עליה בעל השתא אפי' ב"ד בעד א' לרבנן אפילו זינתה ברצון אינו ממזר דחייבי לאוין הן עכשיו שנשאה ע"פ ב"ד אינו ממזר אפילו מדרבנן שאין בו איסור כלל. אלא משמע דבין לרבנן ע"י נשואין הוי ממזר מדרבנן אבל אפי' מדרבנן והא דאמרי' בשומרת יבם שאין הולד ממזר פרש"י משום דכתיב לא תהיה אלמא יש בה הויה ואע"ג דכתיב נמי ואשה אל אחותה לא תקח ולא יקח איש את אשת אביו דמשמע דאית ביה קיחה ובמסכת קדושין פ' האומר יליפנן מהני תרי קראי דלא תפסי בה קדושין לא דמי לא יקח ללא תהיה. ומיהו קשיא לי להאי פירוש דהא בפרק הזורק תנן בתרתי בבי דיש ממזר מיבמה דתנן התם כל ערוה שאמרו צרותיהן מותרות וכו' הכונס